

ת"פ 27734/10/15 - מדינת ישראל נגד רמי מירו, לידור אברהם אלמלח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27734-10-15 מדינת ישראל נ' מירו(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט הבכיר מרדכי כדורי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. רמי מירו (עציר)
2. לידור אברהם אלמלח (עניינו מתנהל בת.פ. 33424-07-15)

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 1

הרקע:

1. נאשם מס' 1 (להלן: "**הנאשם**") הורשע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו ב-9 כתבי אישום שהוגשו נגדו, כדלהלן: התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977, 2 עבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל, 2 עבירות של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק האמור, 2 עבירות של קבלת נכסים שהושגו בפשע לפי סעיף 411 לחוק הנזכר, עבירה אחת של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק הנ"ל, ו-7 עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973.

2. על פי עובדות כתב האישום בתיק זה, ביום 3/10/2015 בסמוך לשעה 00:30 התפרצו הנאשמים, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה, לדירת מגורים בבית שמש. הנאשמים פתחו את חלון הדירה המוביל למטבח, הרימו את התריס, נכנסו לדירה וגנבו ממנה רכוש רב (ממיר של חברת סלקום, 3,300 ₪, 100\$ ו-50€ במזומן, משקפי שמש, מכשיר אייפון 4, תכשיטים מזהב וגולדפילד, בגדים ושוברים של מקדונלדס). הנאשמים הוציאו חלק מתכולת הארונות שבדירה והותירו אותה זרוקה על הרצפה.

כשעה לאחר מכן, לאחר שהנאשם הבחין בכוח משטרה שעבר במקום, הוא החל להימלט, ואחד השוטרים דלק אחריו. במהלך המרדף השליך הנאשם את משקפי השמש שנגנבו מהדירה לעבר מרפסת סמוכה.

3. לאחר הרשעת הנאשם הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה בעובדות 8 כתבי אישום נוספים התלויים ועומדים נגדו. העובדות בכתבי האישום שצורפו הינם, בתמצית, כדלהלן:

א. ת"פ 5394-11-14: ביום 19/7/2013 גנב הנאשם מכשיר טלפון סלולארי מסוג אייפון 4, אשר

הונח על ידי בעליו על שולחן בפאב בו שהה.

- ב. **ת"פ 13563-03-15**: ביום 19/1/2014 החזיק הנאשם במקומות שונים, בדירה ועל גופו, סם מסוג חשיש (להלן: "חשיש") בכמות של 25.46 גרם נטו, כאשר הוא מחולק למנות.
- ג. **ת"פ 59126-01-15**: ביום 30/4/2014 החזיק הנאשם במקומות שונים בביתו חשיש במשקל כולל של 1.15 גרם נטו.
- ד. **ת"פ 49128-01-15**: ביום 26/8/2014, החזיק הנאשם בביתו חשיש במשקל של 0.81 גרם נטו.
- ה. **ת"פ 47835-01-15**: ביום 29/6/2014, החזיק הנאשם בביתו סם מסוג קוקאין במשקל של 0.12 גרם נטו, וכן חשיש במשקל של 0.29 גרם נטו.
- ו. **ת"פ 67954-12-14**: ביום 3/3/2014 החזיק הנאשם במקומות שונים בביתו ועל גופו חשיש במשקל כולל של 41.72 גרם נטו, כאשר הוא מחולק למנות. כאשר הנאשם הבחין ששוטרים מגיעים לכיוונו, הוא השליך מידו חשיש במשקל 6.12 גרם.
- ז. **ת"פ 2705-12-15**: ביום 8/2/2015 נגשו שוטרים לביתו של הנאשם ודפקו על הדלת. מאחר שהנאשם לא פתח את הדלת, נכנסו השוטרים דרך החלון. בחיפוש שערכו מצאו השוטרים חשיש במשקל 1.13 גרם שנזרק לשירותים.
- ח. **ת"פ 58079-12-16**: ביום 12/9/2014 החזיק הנאשם ברכוש שנגנב במהלך התפרצויות לשתי דירות מגורים במבשרת ציון, שהתרחשו בלילה שבין יום 5/9/2014 ליום 6/9/2014. מספר שעות לאחר מכן החזיק הנאשם בביתו חשיש במשקל של 0.11 גרם נטו.

תמצית טיעוני הצדדים:

4. בהתאם להסדר הטיעון ביקשו שני הצדדים להטיל על הנאשם מאסר למשך 14 חודשים בגין העבירות בהן הורשע בתיק זה, והקדישו את עיקר טיעוניהם בנוגע לעונש הנוסף שיש להטיל על הנאשם בגין העבירות שפורטו באישומים שצורפו על ידו, אם בכלל. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר כולל לתקופה של 34 חודשים, בעוד ההגנה ביקשה להסתפק ב-14 חודשי מאסר.
5. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי עבירת ההתפרצות בוצעה יחד עם אחר, באישון לילה, תוך גניבת חפצים יקרי ערך מהדירה ובריחה משוטרים. לטענתה, מתחם הענישה בגין מעשה זה נע בין 18 חודשי

מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר.

בנוגע לגניבת מכשיר האייפון בפאב טענה המאשימה כי מכשיר טלפון חכם משמש הרבה יותר מאשר טלפון לביצוע שיחות. לטעמה, מתחם הענישה בגין מעשה זה נע בין מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

לטענת המאשימה, יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל עבירות הסמים בהן הורשע הנאשם. אולם לצורך קביעת המתחם יש להביא בחשבון את כמות וסוג הסם שהחזיק הנאשם בכל אחד מהמקרים, את האירועים בהם הסם חולק למנות ואת המקרים בהם נלוו לעבירות הסמים עבירות נוספות של הפרעה לשוטרים או שיבוש מהלכי משפט. לסברתה, מתחם העונש הראוי למכלול תיקי הסמים נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעבירות של החזקת נכסים שהושגו בפשע ציינה המאשימה כי בצידה של עבירה זו קבע המחוקק עונש זהה לזה שנקבע בצידה של עבירת התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע פשע. חרף זאת סבורה המאשימה כי ניתן לקבוע לעבירה זו מתחם ענישה קל במעט, שינוע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 16 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין ניתן לראות בהחזקת הנכסים השונים מההתפרצויות השונות אירוע אחד הכולל בתוכו שני מקרים, ולקבוע בגינם מתחם כולל הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר.

בהתייחס לתסקיר שירות המבחן טענה המאשימה כי זה מלמד שהנאשם לא השתקם וכי הוא אינו בנוי, אינו יכול ואינו רוצה בשינוי. הרתעה בשל מעצר ובשל קיומם של הליכים פליליים אינה מלמדת על קיומו של הליך שיקומי המצדיק הקלה כלשהי בעונש.

המאשימה טענה כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו האמצעי של כל אחד ממתחמי הענישה להם טענה, וכי יש להטיל עליו עונש כולל של 32 חודשי מאסר בפועל. המאשימה ציינה כי לנאשם 6 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים, ותלויים ועומדים נגדו 2 מאסרים מותנים. לסברתה, ניתן להפעיל את שני העונשים המותנים בחופף זה לזה, במצטבר לעונש הנ"ל שהתבקש על ידה, ובסה"כ 34 חודשי מאסר בפועל.

6. ההגנה טענה כי בהיותו כבן 22 שנה נפגע הנאשם פגיעה רב מערכתית בתאונת דרכים קשה בה היה מעורב. הנאשם לא היה מבוטח, ולכן נקלעה המשפחה לחובות כבדים. כמו כן, הנאשם לא קיבל טיפול נפשי מתאים, ולכן מצבו התדרדר והוא החל להשתמש בסמים כתחליף למשככי כאבים. הסנגורית הפנתה לנסיבות חייו של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, וטענה כי ילדותו הלקויה השפיעה על חייו הבוגרים.

הסנגורית טענה עוד כי עבירת ההתפרצות בוצעה שלא לאחר תכנון, ללא תחכום וללא שימוש בכלי פריצה. עוד טענה כי לנאשם אין עבר פלילי וזהו מאסרו הממושך הראשון, וכי חשיפתו לעבריינות בבית המעצר מהווה עבורו

גורם מרתיע מפני הבאות.

ההגנה ביקשה להניח את מרכז הכובד על שיקומו של הנאשם. לטענתה, הנאשם מבקש לו חיים אחרים, הוא השתתף בקבוצת מכורים לסמים בבית הסוהר, וצפוי לבחור ולהשתלב בעתיד בכל מסגרת שתטיב עמו. ארוסתו השפיעה לטובה על אורח חייו, ומעצרו הביא אותו להבין את חומרת מעשיו מתוך רצון אמתי לשינוי. הנאשם, אשר פעל ללא שיקול דעת והתעלם מהפגיעה בקורבנות מעשיו, חש כיום בושה בשל כך.

לאור האמור ביקשה ההגנה שלא למצות את הדין עם הנאשם, ולהסתפק בעונש לו עתרו הצדדים במשותף בגין מעשה ההתפרצות לדירת מגורים.

7. הנאשם בטיעונו הביע צער על מה שגרם לחברה ולעצמו, טען כי אם היה נעצר בגיל צעיר יותר לא היה שב לבית הסוהר, וכי בעקבות השתתפותו בקבוצה טיפולית הבין שהוא מכור ושהוא ואינו צריך את זה בחייו. כמו כן הביע הנאשם תקווה שלא לחזור למקומות בהם היה.

תסקיר שירות המבחן:

8. שירות המבחן ציין בתסקירו כי הנאשם בן 26, נכה בשיעור 40%, בעל עבר פלילי לא מבוטל, לא עבד קודם למעצרו.

הוריו של הנאשם מתמודדים עם קשיים רפואיים וכלכליים. הם התקשו להפסיק או למתן את התדרדרותו ולא השפיעו על התנהלותו, על אף שהשקיעו את מירב כוחותיהם בקידום מצבו, תמכו בו ונענו לצרכיו.

הנאשם טען לפני שירות המבחן כי לאחר שהכיר את ארוסתו הוא ניתק את קשריו השוליים, והצדיק את שימוש בסמים במצבו הרפואי הקשה, שנגרם בשל תאונת דרכים בה היה מעורב. שירות המבחן מצא, בניגוד לטענות אלה, כי הנאשם תיאר אורח חיים לא יציב קודם מעצרו, וכי הבעייתיות סביב שימוש בסמים ידועה עוד מתקופת נעורו. מדובר בשימוש מתמשך, ארוך שנים, כחלק מאורח החיים השולי אותו הוא מנהל. למרות שלנאשם קשרים חברתיים סביב נושא הסמים, חיכוכים מתמשכים עם גורמי החוק וקשיים בקבלת סמכות, הוא שלל בעייתיות במצבו, והשליכה על גורמי החוק ומצבו הבריאותי. לנאשם קושי רב לשתף פעולה ולהתמיד במסגרות לאורך לזמן, התנהגותו אימפולסיבית וממוקדת בצורך בקבלת מענה לצרכיו המידיים.

הנאשם התקשה לקבל אחריות לביצוע העבירות בהן הורשע. יחד עם זאת תיאר כי ביצע את העבירות מבלי לחשוב על התוצאות והביע חרטה ותחושת בושה בשל מעצרו, וכן הביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי בעתיד. עוד מסר הנאשם כי הוא מצוי במצוקה רגשית בשל מעצרו הממושך, ביטא קושי סביב תנאי המעצר, טען כי השתתף בקבוצת מכורים לסמים במסגרת שב"ס, והביע רצון להמשיך טיפול במסגרת זו.

שירות המבחן מנה את הגורמים הבאים כגורמי סיכון להישנות התנהגות עבריינית מצד הנאשם: אורח החיים הלא יציב אותו ניהל מגיל צעיר ללא דמויות מציבות גבול, היעדר היענותו לגבולות חיצוניים וגורמי סמכות וטיפול והצורך שלו לקבל סיפוקים מידיים. בנוסף, השימוש שהנאשם עושה בסמים מגיל ההתבגרות, גישתו המשליכה והמטשטשת למצבו, שאינה מאפשרת פניות להתבוננות ביקורתית ושינוי דפוסי התנהגותו, חשיפתו הנמשכת והחוזרת לשוליות, כוחותיו המצומצמים לשינוי וחוסר בשלותו.

לצד זאת התרשם שירות המבחן כי ניהול ההליכים הפליליים נגד הנאשם, חווית מעצרו ותקופת מעצרו הממושכת, חידדו עבורו את גבולות המותר והאסור, המחישו לו את חומרת מעשיו ומהווים גורמי הרתעה כלפיו. להערכת שירות המבחן, יש בכך כדי להצביע על סיכוי לשיקום ולהימנעות הנאשם מהתנהגות עבריינית בעתיד. עוד העריך שירות המבחן כי המשך חשיפת הנאשם לערכים ולדפוסי ההתנהגות הבעייתיים, השליליים והעברייניים המאפיינים את בית הכלא, עלול לחשוף אותו לחברה עבריינית, להטמיע בו דפוסי עברייניים, לגרום לנסיגה במצבו ולחבל בסיכויי שיקומו בעתיד.

לאור כל האמור המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר לתקופה שאינה ממושכת מדי, שתחפוץ את תקופת מעצרו.

דין ומסקנות:

9. כפי שכבר צוין בפסיקה פעמים רבות, התפרצות לדירת מגורים גורמת לרוב צער כבד ועוגמת נפש רבה לקורבן העבירה, ופגיעה חמורה בפרטיותו. אין לראות בעבירת התפרצות כעבירת רכוש גרידא, שכן הפריצה אינה רק לבית הקורבן, במובן הפיזי של המילה, אלא, בעיקר, חדירה לתוך התא האישי - משפחתי השמור ביותר של האדם. בכך פוגע המתפרץ במעשיו פגיעה חמורה בתחושת הקורבן כי ביתו הוא מבצרו, וגורם לו לתחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון (ראו: ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** 31/12/2008, ע"פ 3297/10 **וולקוב נ' מדינת ישראל** 24/05/2012, רע"פ 398/14 **ערג' נ' מדינת ישראל** 16/3/2014)

הנאשם ביצע את מעשה ההתפרצות בצוותא חדא עם 2 עבריינים נוספים. הם גרמו לאנדרלמוסיה בבית המגורים אליו התפרצו, הותירו חלק מתכולת הארונות פזורה על ריצפת הדירה וגנבו ממנה רכוש רב.

בנוסף, הנאשם ניסה להימלט מהמשטרה, תוך שהשליך למרפסת סמוכה את אחד מהחפצים שגנב מהדירה.

בהתייחס למדיניות הענישה הראויה בעבירת התפרצות לבית מגורים נקבע בפסיקה:

"בסדרת פסקי דין אשר ניתנו על ידינו ועל ידי ערכאות אחרות, ושחלקם עמד במבחנו של בית המשפט העליון ואושר, הרי שעונשי המינימום שהוטלו על מי שפרץ לבית מגורים, וגם

מקום בו הייתה זו הפעם הראשונה, היה מאסר בפועל של 12 חודש. עונש זה אף אושר על ידי בית המשפט העליון במסגרת רע"פ 547/08 דוד טוקרס נ' מדינת ישראל".
(עפ"א (נצ') 10908-07-08 בן סעדון נ' מדינת ישראל 15/9/2009).

בהתחשב באמור ובמדיניות הענישה הנהוגה (ראו: ע"פ 9684/05 כהן נ. מדינת ישראל 20/10/2005, רע"פ 7778/05 שיר נ. מדינת ישראל 11/9/2005, רע"פ 4834/05 משראוי נ. מדינת ישראל 19/6/2005, עפ"ג (י-ם) 24688-05-14 עויס נ' מדינת ישראל 10/11/2014, ת"פ (שלום פ"ת) 3489/06 מדינת ישראל נ' גנקין 3/1/2007, ת"פ (שלום י-ם) 11683-12-11 מדינת ישראל נ' חסאסנה 20/2/2013, ת"פ (שלום י-ם) 5003/08 טוויל נ' מדינת ישראל 14/1/2013) נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה עבירת ההתפרצות והגנבה שביצע הנאשם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

העונש לו עתרו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, 14 חודשי מאסר, מצוי בתוך מתחם העונש ההולם הנ"ל. לכן, גם אם לנוכח השיקולים לחומרה בעניינו של הנאשם, עליהם אעמוד בהמשך, עונש זה נוטה לקולא ונמוך מהעונש המתאים לו, אין מקום לסטות ממנו.

10. גניבה של מכשיר טלפון חכם גורמת נזק כלכלי לבעל מכשיר הטלפון, בשל ערכו הכספי הרב של המכשיר. אולם בנוסף נפגעים גם פרטיותו של בעל מכשיר הטלפון החכם ותחושת הביטחון האישית שלו, ונגרם לו נזק רגשי. על פי רוב, נזקים אלו עולים בהרבה על פני שוויו הכספי של מכשיר הטלפון. יש לזכור כי מכשיר טלפון סלולרי חכם אינו משמש אך ורק לשם תקשורת בין אדם לחברו, אלא משמש גם מעין מחשב נייד, ואוצר בתוכו מידע אישי רב, רגיש ויקר לבעליו. לעתים רבות המידע הרב והחשוב שבמכשיר הטלפון החכם אינו ניתן לשחזור על ידי קורבן העבירה. בעל מכשיר הטלפון נחשף בעקבות גניבתו לגורמים אחרים, פרטיותו נפגעת ומידע אישי רגיש שלו מגיע לידיים אחרות.

על פי מדיניות הענישה הנוהגת, ענישה בגין מעשה עבירה זה הינה מוחשית, אך אינה מחייבת מאסר בפועל (השוו: ת.פ. (י-ם) 26377-07-13 מדינת ישראל נ' קורקוס 11/2/2014).

אני סבור אפוא כי מתחם העונש ההולם למעשה גניבת מכשיר הטלפון הסלולרי נע בין ענישה מוחשית, שאינה כוללת מאסר בפועל, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

11. דומה כי אין צורך להרחיב ולפרט יתר על המידה את חומרת עבירות הסמים ואת החובה המוטלת על בית המשפט להילחם בהן. בית המשפט העליון התייחס פעם אחר פעם לנזק הקשה שהשימוש בסם גורם למשתמשים בו, וקבע כי יש להכריז מלחמה על נגע הסמים. לא אחת נקבע כי עבירות הסמים פוגעות פגיעה ממשית בבריאותה של החברה וביציבור בכללותו. עבירות אלו מפיצות ומגבירות גם את הנזקים הנלווים לשימוש בסמים, וגורמות לפגיעה בערכים חברתיים אחרים, שכן משתמשים בסמים מבצעים עבירות אחרות כדי לממן את צריכת הסמים.

לצורך קביעת מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי, יש להביא בחשבון את סוג הסם ואת כמותו, ולבחון האם בוצעו על ידי הנאשם עבירות נלוות לעבירת הסמים.

הנאשם הורשע בלא פחות מ-7 עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית. לנוכח עמדתה המוצדקת של המאשימה כי את עבירת הסם בה הורשע הנאשם בת.פ. ת"פ 58079-12-16 יש לכלול במתחם העונש ההולם למעשי העבירה האחרים שבו, יובאו בחשבון פרק זה 6 מעשי עבירות הסמים האחרים.

כמפורט לעיל, הנאשם החזיק סמים משני סוגים, בכמויות ובנסיבות שונות. בנוסף, באחד המקרים הנאשם הפריע לשוטר, ובמקרה אחר שיבש מהלכי משפט.

לנוכח האמור ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (ראו: רע"פ 6138/09 **פרדזב נ' מדינת ישראל** 2/8/2009, ת.פ. (מחוזי מרכז) 32746-11-09 **מדינת ישראל נ' ביטון** 16/5/2010, ת.פ. (שלום בי"ש) 50810-12-10 **מדינת ישראל נ' בראונשטיין** 5/3/2012), נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי עבירות הסמים שביצע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

12. האיסור על קבלתו של נכס שהושג בפשע נועד לשמש מגן נוסף על זכות הקניין והחזקה של האדם ברכושו, למנוע ממבצע העבירה העיקרי לצאת נשכר מביצועה ולהעלים את מעשיו. אדם המקבל לרשותו נכסים שנגנבו במהלך התפרצות לדירת מגורים משמש חוליה בשרשרת העבריינית של עבירת ההתפרצות. יחד עם זאת, חלקו היחסי של אדם זה נמוך באופן ניכר מחלקו של המבצע העיקרי.

על הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה ממעשי התפרצות לדירת מגורים עמדנו לעיל.

לאור האמור ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (ראו: ת.פ. (עכו) 50926-05-13 **מדינת ישראל נ' בדארנה** 23/11/2015, ת.פ. (שלום ת"א) 26279-07-11 **מדינת ישראל נ' יחאיס** 1/1/2014, ת.פ. (אשד') 57160-01-11 **מדינת ישראל נ' קריספי** 25/6/2012) סבורני כי מתחם העונש ההולם לשני מעשי העבירה של החזקת נכסים שהושגו בפשע והחזקת סם לצריכה עצמית באותו מועד נע בין ענישה מוחשית, שאינה כוללת מאסר בפועל, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

13. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחמי הענישה הנ"ל יובאו בחשבון, לטובתו של הנאשם, גילו הצעיר, הפגיעה שנגרמה ושתגרם לו ולארוסתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו, והודאתו, אשר חסכה מזמנם של העדים הרבים המפורטים בכתבי האישום, ובמיוחד בכתב האישום שהוגש בתיק זה, וכן חסכה מזמנם של הצדדים ומשאבי המערכת. ברם אין להתעלם מכך שהודאת הנאשם לא ניתנה אלא בפתח ישיבת ההוכחות הראשונה שנקבעה. עוד יש להתחשב בנסיבותיו הקשות של הנאשם, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, במצבו הרפואי שנגרם בעקבות הפגיעה הקשה ממנה סבל בשל תאונת הדרכים בה היה מעורב, בתקופת מעצרו הממושכת ובעובדה כי זהו מאסרו הממושך

הראשון.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי העשיר. הנאשם, בגילו הצעיר, הספיק לצבור 5 הרשעות קודמות ובנוסף אי הרשעה מבית המשפט לנוער, בעבירות סמים, אלימות, רכוש ועוד. הנאשם נידון לתקופת מאסר קצרה בת מספר ימים ומאסרים מותנים, אך לא היה בכך כדי להרתיעו. הוא עבר את מרבית העבירות הנוכחיות בעת שמאסר על תנאי אחד תלוי ועומד נגדו, ושניים ממעשי העבירה בעת ששני מאסרים מותנים עומדים נגדו. כמו כן אין להתעלם מכך שהנאשם מתקשה לקבל על עצמו אחריות על מעשיו. ברם לצד זאת, לזכותו, הוא הביע בוושה והבנה כי פעל מבלי שהביא בחשבון את תוצאות מעשיו.

14. לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם בשל שיקומי שיקום. התסקיר מלמד על קיומו של שביב תקווה כי הנאשם מורתע בשל מעצרו וההליך הפלילי המתנהל נגדו. אך לנוכח יתר האמור בתסקיר, כמפורט לעיל, אין בתקווה זו די כדי ללמד על קיומו של סיכוי ממשי לכך שהנאשם ישתקם.

15. לאור המפורט לעיל אני מוצא כי העונש המתאים לנאשם מצוי בתחתית מרכז מתחמי הענישה הנ"ל. על מנת לחזק את שאיפתו הנטענת של הנאשם לשיקום, גם אם בתוך כתלי בית הסוהר, ולמסור לו מסר לפיו החברה עדיין לא התייאשה ממנו ובית המשפט נכון לתת לו הזדמנות נוספת ואחרונה, יוטל עליו עונש כולל שיביא לידי ביטוי חפיפה של ממש בין העונשים.

16. **אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל למשך 20 חודשים החל מיום מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. אני מורה על הפעלת עונש מאסר למשך חודשיים כפי שנפסק על תנאי על ידי בית משפט השלום בבית שמש בת.פ. 7199-01-12 ביום 3/9/2012. כמו כן אני מורה על הפעלת עונש מאסר למשך 21 יום כפי שנפסק על תנאי על ידי בית משפט השלום בירושלים בת.פ. 45026-02-14 ביום 4/1/2015. עונשי המאסר המותנים ירוצו בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בסעיף א לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 22 חודשי מאסר מיום מעצרו.

ג. מאסר למשך 10 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר אם יעבור עבירת סמים או רכוש מסוג פשע.

ד. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר אם יעבור עבירת סמים או רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, או הפרעה לשוטר או שיבוש מהלכי משפט.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ו, 14 ספטמבר 2016.